

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 11
Marraskuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG. AUG. HELIÄ.
Vastaava.

1906
XI:sta vuosik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta.

Sisällys: Oulun kuuromykkäinkoulun uusi talo. Muistosanoja. Elämän vaiheet (runo). Ensimmäinen pohjoismainen kuuromykkäinkokous. Tervehdys Jaapanista. Yhtykäämme Varma O:n ehdotukseen. Matkakirje. Kirjeitä kuuromykkäiltä. Tietoja kotimaasta. Tietoja ulkomailta. Ilmoituksia.

Oulun kuuromykkäinkoulun uusi talo.

Jos seisahdumme Oulun kaupungin pohjoiseen kulmaan, avautuu eteemme leveä ja kuohuisa Merikoski monine väylineen, kivikkoineen ja saarineen. Kosken vastaiselta rannalta näkyy mökkikylää, taustana vihreä hongikko. Onpa joukossa kuitenkin yksi ja toinen suurempikin rakennus. Erityisesti vetää huomiotamme puoleensa ryhmä vaaleita sinkkikattoja, jotka metsän takaa siintävät ja heti osoittavat, että siellä on varmaan joku yleinen rakennus. Ja ensimmäiseltä vastaantulijalta saammekin tietää, että siellä se nyt on se uusi kuuromykkäinkoulu.

Lähdemme astumaan sitä lähemmältä tarkastellaksemme. Päästäksemme Merikosken ylitse, täytyy meidän kulkea kokonaista kolmea siltaa myöten. Yksi silta ei riitä tällaisessa leveässäkoskessa. Kulettuamme ensimmäisen sillan ylitse, saavumme n. s. Linnan-saarelle, jossa saamme nähdä vanhan Oulun linnan raunioita sekä valleja ja kanuunoita entisiltä sota-ajoilta. Täältä pääsemme rantasiltaa myöten Raatinsaarelle, jossa näemme lohi-aittoja ja valkoisen ravintolarakennuksen. Täältä johtaa vihdoin kolmas ja pisin silta kosken pohjoiselle rannalle eli n. s. Tuiran puolelle. Lähdemme eteenpäin Toppilaan vievää tietä myöten.

Kulemme ohi kunnallissairaalan, saamme katsella Oulun satamaa ja huvilakylää Toppilan salmella (sieltä on Z. Topeliuksen suku kotoisin) ja olemme viimein, käveltyämme noin 20 minuuttia, kuuromyökkäinkoulun tienhaarassa. Kun tämä tie ei ole ai-
van pitkä, olemme tuossa tuokiassa männikössä koulun pihalla.

Koulun rakennusryhmän muodostavat koulurakennus, asu-
malaitos, johtajan asunto ja ulkokuonerivi. Huomaamme pian,
että koulun ja asuimalaitoksen rakennukset ovat sekä kooltaan
että näöltään jotenkin samanlaisia, kaksikerroksisia kiviraken-

Oulun kuuromyökkäinkoulun uusi talo.

nuksia, joiden vaaleankellertäviä seinäpintoja koristavat sinipuner-
vat tiilifriisit (reunat). Pistäydymme kouluun. Tulemme ensin
alakerroksessa tilavaan, ilmavaan aulaan (etehiseen), josta ovet
johtavat kansliaan, museoon, veistosaliin, käsityösaliin ja neljään
luokkahuoneeseen. Silmää miellyttää se vaihtelu, jota seinäin
värittämisessä on kaikkialla huomioon otettu. Näemme huoneita,
joissa seinäväri on punerva, sinervä, vihreä j. n. e. Katon rajassa
kulkee leveä, valkoinen friisi, mikä niinikään vaikuttaa iloisesti.
Nousemme sitten yläkertaan. Siellä kulkee päästä päähän leveä
käytävä, josta erkanee kaksi kapeampaa sivukäytävää. Paitsi
luokkahuoneita on tässä kerroksessa juhlasali, piirustussali, kir-
jasto ja opettajahuone. Juhlasalia valaisee neljä suurta pyörä-
kaari-akkunaa; seinäin väri on tummanvihreä, kattolistat puna-

kellertävät, sitäpaitsi valkoinen friisi täälläkin juoksee pitkin seinää. Väriyhdistys on kieltämättä viehättävä. Toisessa päässä on puhe-istuin, joka on harvinaisen kaunis ja tyylikäs. Sen piirustuksen on koululle lahjoittanut arkkitehti Sucksdorff, joka muutenkin on koulun rakennustöitä johtanut. Salin toisessa päässä löytyvät voimistelutelineet. Mutta kun ne saadaan osaksi painetuksi lattian alle, osaksi kätkeytyksi salin päässä olevaan komeroon, eivät ne mainittavassa määrässä häiritse kodin juhallisuutta.

Pistäydymme sitten myöskin asumalaitoksessa. Täällä on alakerroksessa suuri ruokasali, keittiö, leipoma- pesu y. m. s. taloudessa tarvittavat huoneet, sauna, palvelijain ja talonmiehen asunto ynnä vierashuone. Yläkerroksen täyttävät päiväsal, makuuhuoneet, sairashuoneet ja johtajattaren asunto. Tilavaa ja somaa kaikkialla, minne vaan katseen kääntää. Tämän lehden tila ei kuitenkaan riitä tarkempaan selontekoon koulun rakennuksista. Asianharrastajat tulkoot omin silmin katsomaan. Onhan Oulun asumalaitoksessa kävijöitä varten erityinen vierashuone, Vieraat ovat sinne hyvin tervetulleita. Ennen pelättiin, että koulun etäisyys kaupungista tuottaisi monia suuria haittoja opettajille ja oppilaille. Pelko näyttää kuitenkin olleen osaksi aiheeton, sillä onhan esim. Helsingissä ja Turussa kyllä 20—30 minuutin kestäviä koulumatkoja kulettavana. Se hyvä puoli kuitenkin on Oulun kuurom.koulun paikalla, että se on melkoisen kaunis, mikä on varsin tärkeä asia kuulon lahjaa puutuville kasvateille. Kaupungissa sitävastoin ei ollut yhtään sopivaa paikkaa saatavissa.

Muistosanoja.

Viime syyskuun 17 päivänä vaipui kuolonnuneen Alavuedella torppari *Elias Savisaari*. Hän oli syntynyt v. 1850 toukokuun 30 p. ja käynyt Turun kuuromykkäin viittomakoulun. Hän, joka kerran oli tutustunut Elias Savisaareen, ei häntä pian unhota. Vakava piirteiset kasvot, sydämmen nöyryyttä ja lämpöä

ilmaiseva katse osoitti, että hän oli sivistynyt Jumalan hengen koulussa. Hän oli omistanut Jumalan armon ja uskoi, että syntinsä olivat anteeksi annetut Jesuksen veressä. Hän oli aina valmis tunnustamaan Jesuksen Vapahtajaksensa niille, jotka hänen viittomakieltänsä ymmärsivät. Vähää ennen kuolemaansa sai hän uskon silmillä nähdä kirkastetun Jesuksen, josta hän viittoi omaisilleen. Ja nyt on hän taivaassa Karitsan istuimen luona laulamassa kiitosta ja kunniaa Jumalalle, joka hänelle voiton antanut on. Häntä surevat kuuromykkä vaimo ja neljä kuuromykkää lasta. Perheensä keskuudessa hän oli hellä isä, joka neuvoi ja varoitti lapsiansa Jumalan sanalla. Hän kasvatti lapsiansa totuudessa taivasta varten eikä tätä turhaa mailmaa varten. Ne kyllä ovat sen huomanneet, jotka ovat hänen lastensa opettajina koulussa olleet.

Hän oli uskollinen siinä vähässä, mitä Herra oli hänelle antanut.

H. A. J.

ELÄMÄN VAIHEET.

*Elämä katoaa kuin unelma vain,
Vuodet ne rientävät pois,
Aika se entävi myös kiiruhtain
Aivan kun varjo se ois.*

*Mennehet päivät ne ei palaja
Luojan on säädäntö se;
Kuitenkaan Hän sitä ei unohda,
Kuinka me käytämme ne.*

*Vapahtaja kallis Sun armosi suo,
Ett' aina ma rientäisin ristisi luo!
Ja Sun veres' yksin se pestä mun voi,
Ja siitäpä Sull' iki kiitoskin soi.*

19⁴/₁₀₀06.

M. S.

Levittäkää Kuuromykkäinlehteä hankkimalla sille tilaajia kuulevainkin joukosta! Tilaukset sopii lähettää osoitteella: Herra John Sundberg, Helsinki, Yrjönkatu 5.

Ensimmäinen pohjoismainen kuuromyökkäin- kokous Köpenhaminassa 1907.

**Kutsumus ottamaan osaa kuuromyökkäin tekemien töiden
näyttelyyn Köpenhaminassa 1907.**

Elokuussa 1907 ajotaan Köpenhaminassa pitää pohjoismai-
nen kuuromyökkäinkokous, josta toimikunta piakkoin lähettää laa-
jemman selonteon.

Tämän kokouksen yhteyteen toimitaan kuuromyökkäin käsi-
työläisten töiden näyttely. Koska kuuromykille tietystikin on suu-
resta merkityksestä se, että muut ihmiset oppivat tuntemaan, mitä kuuro-
mykät työntekijöinä voivat toimittaa, kehoitetaan kaikkia kuuro-
mykkiä auttamaan ja edistämään tätä asiaa tekemällä töitä, joita
voidaan panna näytteille tuossa ajotussa näyttelyssä.

Näyttelyyn ajotaan ottaa **kaikellaisten käsityöläisten,**
sekä **taide- ja käsiteollisuuden** tuotteita.

Sekä mestarit että sällit ja oppipojat voivat saada työnsä
näytteille asetetuiksi, sillä on tarkoituksena saada näyttelyyn niin
runsaasti ja monellaisia tavaroita kuin mahdollista, niin että muut
ihmiset ja erittäinkin työnantajat saavat nähdä, että kuuromykät
todellakin voivat tehdä hyvää työtä ja että heitä monella alalla
voi käyttää työntekijöinä yhtä hyvin kuin kuuleviakin.

Mutta että voitaisiin saavuttaa tämä päämäärä, on välttämä-
töntä, että kaikki kuuromykät ovat siinä apuna, ja sentähden
vaaditaan ehdottomasti kaikkien kuuromykkien avustamaan tätä
asiaa lähettämällä töitä näyttelyyn. Sälliä ja oppipoikia kehoite-
taan pyytämään mestareiltaan lupaa tehdäkseen näyttelyyn sopi-
via töitä; ja jos mestarit kieltäytyisivät antamasta tähän lupaa,
jota emme kuitenkaan luule, niin pyydetään siitä ilmoittamaan
näyttelytoimikunnalle, joka silloin koettaa saada mestarilta tuon
halutun luvan.

Mutta kuten jo sanoimme, on välttämätöntä, jotta näyttelyn
tarkoitus vaitaisiin saavuttaa, että **kaikki kuuromykät** avustavat
asiaa, ja siitä syystä näyttelykomitea kehoittaa **kaikkia kuuro-**
mykkiä, sekä naisia että miehiä, vanhoja ja nuoria:

„Puhukaa asiasta kuuromykkä tovereillenne, kehoittaa heitä tekemään töitä näyttelyyn, ja tehkää töitä itsekin!”

Lähimmässä tulevaisuudessa ajetaan lähettää kaavapapereita ilmoituksilla täytettäviksi.

Näyttelyä koskevat kysymykset voidaan lähettää näyttelytoimikunnan esimiehelle.

Köpenhamina, Gl. Kongevej 136, Lokakuussa 1906.

Näyttelytoimikunnan puolesta:

A. N. Schioldann,
esimies.

Tervehdys Jaapanista.

Korea laivalla 13 p. Huhtikuuta.

Honoluulusta lähdettyämme saavuimme yhdeksän päivän perästä *Jokohamaan* Japanissa. Laiva ei pääse rantaan, vaan pysähtyy kauemmaksi satamaan. Pienellä höyryveneellä menimme rantaan. Siellä ei ollut ajureita (issikoita) niinkuin meillä Suomessa, vaan miehiä, jotka vetivät pieniä kärryjä. Matkustavaiset nousivat niihin ja miehet lähtivät juoksemaan katua pitkin. Me ajoimme kaksi tuntia. Miehet juoksivat koko ajan. Kävin

Tokiassa, Jaapanin pääkaupungissa. Oli ankara sade. En voinut paljon nähdä kaupungista. Näin paikan, missä Jaapanin keisari asuu. Linnan ympärillä on korkea, harmaa kivi-muuri ja muurin ulkopuolella leveä kanava. Poikkessimme

Kobeen, joka on kauniilla paikalla. Sieltä menimme

Kiatoo nimiseen kaupunkiin junalla ja olin yötä Jaapanilaisessa hotellissa. Se vasta oli hauskaa! Ovesta tultua piti ottaa kengät pois jalasta. Jaapanilaiset aina kävelevät huoneessa sukksillaan. Lattiat ovat matoilla peitetyt. Nousimme yläkertaan, isoon huoneeseen, jonka lattiaa peitti harmaa, pehmeä matto. Lattialle pantiin 4 matalaa tyynyä, ja niille kävimme istumaan. Huoneessa ei ollut tuolia, ei pöytää. Sitten tuotiin pienen pieni

pöytä meille jokaiselle ja Jaapanilaista ruokaa. Olimme yötä siinä ja nukuimme lattialla

Kaikki oli niin puhdasta. Katselimme kaupunkia. Kävimme suuressa tyttökoulussa, jossa oppilaat istuvat lattialla.

Naiset kantoivat lapsiaan selässä, pussissa. Talot olivat matalat ja suureksi osaksi päperista.

Leveillä kaduilla kulkivat raitiovaunut. Polkupyörillä siellä ajettiin. Telefoonikellot siellä soivat.

Huomenna tulemme

Nagasakiin. Siellä käynnistäni kerron seuraavalla kerralla.

Wilhelmiina.

Yhtykäämme Varma O:n ehdotukseen!

Ilokseni luin ehdotuksenne lehtemme viime numerosta.

Avomielin vastaan, että se oli tärkeä asia etenkin naisille.

Ilokseni olen huomannut monen k. m. sisaren tulleen ymmärtämään, mikä on tärkeä naisen velvollisuus. Moni nainen haluaa ymmärtämättömästi ottaa kodin ohjat käteensä. Vaan, voi, kuinka hän pettyy, kun hän ei tajua, mitä ahkeruutta kodissa vaaditaan.

Huomatkaamme siis, sisaret, että parasta on nuorena totuttaa itseänsä ahkeruuteen ja huolellisuuteen, niinkuin Varma O. ehdottaa. Olen kyllä huomannut, että joka paikassa on saatavana, mitä k. m. nainen vaan haluaa. Itsekin olen kokenut niin. Vaikka en ole saanut opetusta kuuromyökkäkoulusta niin paljon kuin te. Mutta minun on itseni täytynyt hankkia itselleni tietoja ja taitoja kuulevien joukosta.

Tänä syksynä K. m. auttajayhdistyksen toimesta perustettiin yhdistykseemme täällä H:gissä leikkuu- ja neulomakurssi, jossa opetetaan kerran viikossa, tiistai-iltana kello $1\frac{1}{2}$ 7—9 Ohjaajana on taitava opettajatar Helsingin tyttöjen ammattikoulusta. Hänen nimensä on B. *Pulkkinen*. Kurssiin on ottanut osaa 7—8 tyttöä. Olisi vielä tilaa oppiin, vaan velttous estää toisia tulemast. Tämä on alku työ tiedon polulle neulomaopin-alalla — Miksi me aina sanomme, pitäisi perustaa tuutta ja uutta!

Mutta harva on se, joka kykenee itsensä siihen yritykseen antamaan.

Avatkaamme silmämme auki ja katsokaamme, mitä uusi tulevaisuus meiltä vaatii, ettemme jäisi kotiimme taitamattoman orjan tavoin hyörimään ja pyörimään!

Helsinki 4 p. Marraskuuta 1906.

Maria S.

Matkakirje.

(Jatk.).

Taas palattiin kotitaloon. Tiellä erosi meistä Kivikari, koska hänellä oli kiire kotiinsa. Astuttiin niin suureen saliin, jommoista olen ainiharvoin nähnyt. Se on pituudeltaan 12 metriä ja 10 metriä leveä ja suurimpia huoneita Turun saaristossa. Istuuduimme kahden kesken puhelemaan illan kuluksi kuulumisia H:gistä. Kello 12:ta käydessä menin nukkumaan. Seuraavana aamuna lähdimme katselemaan talon ympäristöä ja sitten korkealle vuorelle, jolta on kaunis näköala aavalle merelle. Aamiaista syötyämme soudimme veneellä 7 km matkan päähän Naantaliin. Kuuma aurinko paahdutti kasvojamme, jotta tulimme punaisiksi kuin intiaanipojat. Järvi oli rasvatyyni, ja vene kulki hiljaa pitkin sileää pintaa ja kolahti kohta rantaan, josta jatkoimme korkean mäen yli kaupunkiin. Mentiin ravintolaan ryyppäämään janomme sammuttamiseksi kirnumaitoa. Kaduilla oli oikein kirjavaa, kaikkensaätyistä väkeä liikkeellä, varsinkin ulkomaalaisia kylpyvieraita, jotka ovat tulleet kaukaiseen Suomeen parantamaan pilalle mennyttä terveyttään. Hyvää tekevä oli minullekin virkistävä merikylpy. Uimahuoneen telineille kiivettyäni syöksähdin päistikkaa Ahdin valtakuntaan. Jonkun aikaa olin molskimassa, sillä olen mieltynyt suuresti puhtaaseen meriveteen ja sellaista tuskin löytyy H:gissäkään. Puistossa istuskelimme koko päivän hengittämässä terveellistä ilmaa. Vasta ehtoolla palasi K:kari työstä. Silloin kolme miestä yhdessä nousimme jyrkkiä portaita kirkontorniin. Tapulissa oli pilkkosen pimeä, ettei voi toisiaan nähdä, ja täytyi kulkea pidellen toinen toisestaan kiinni, ettei joutuisi harhaan. Tornissa

tähystelimme kiikarilla kaunista saaristoa ympärillä. Taas uitua palattiin vesitse kotiin samaa tietä, jota tulimme kaupunkiin. Vielä vietin seuraavan päivän vieraanvaraisessa talossa, siksi kunnes täytyi lähteä matkalle. Ikävällä lähdin pois paikasta, jossa olin niin monta hauskaa hetkeä viettänyt. Sävele saattoi minua laivalla Turkuun asti. Samassa laivassa tapasimme suureksi iloksemme k. m. koulun johtajan Kahvan.

Ensin ei hän tuntenut minua, enkä liioin minä häntä. Hän oli muuttunut siitä, kun viimeksi näin hänet kerran Kuopion k. m. koulussa. Minut esitettiin hänelle ja olimme vilkkaassa sananvaihdossa laivamatkalla. Johtaja Kahva oli Naantalissa terveyttään hoitamassa ja menossa Turkuun tuttaviaan tervehtimään. Kun laiva lähestyi Aurajoen suuta, erosimme johtaja K:sta. Laiva jatkoi matkaa ylöspäin Aurajokea sisemmälle kaupunkiin. Sieltä kävelimme Turun muistorikkaaseen linnaan, jossa katselimme runsaita historiallisia muistomerkkejä, joita on vähän yli 50 huonetta täynnä. Kävijöillä on paljon katsomisen arvoista; sillä siten oppii tuntemaan esivanhempien tapoja ja elinkeinoja. En osaa laveammalta kuvailla linnan merkillisyyksistä, sillä minulla ei ole siihen tarpeeksi kuvailu- ja kertomiskykyä. Käväistiin maisteri Lück'in luona. Lähtöaika rupesti lähenemään, sanoimme hyvästit maisteri L:lle ja kiiruhdimme nopein askelin asemalle. Erosin hyvästijättäen rakkaalle ystävälleni Sävelelle.

Juna porhalsi huimaavaa vauhtia Helsinkiä kohti. Kovin tyytyväisenä muistellen, että olen saanut nähdä paljon ja nauttia suurta vieraanvaraisuutta ja hyvyttä Säveleen kodissa, saavuin klo 9 tienoossa pääkaupunkiin. — Olen koettanut kuvailla vain pääpiirteissään kesämatkastani. Lämpimät tervehdykset kaikille tutuille ja tuntemattomillekin, jotka lukevat tätä lehteä!

12. 10. 06.

Eino.

Laiskuus on kaiken pahuuden alku.

Kuuromykät, kirjoittakaa ja lähettäkää tietoja omaan lehteenne!

Kirjeitä kuuromykiltä.

Kuuromykät sisaret ja veljet!

Tervehdys Orimattilasta. Onpas aikoja, kun viimeksi kirjoitin tähän omaan lehteeni, nimittäin ensimmäiseen numeroon. Sen jälkeen olen oleskellut Parikkalan pitäjässä eikä sinne kulkenut minkäänlaisia viestiä kuuromyksistä. Vasta kotiin saavuttuani sain kuuromykkäin lehtiä. Olemme saaneet uudet toimittajat. Luulenpa kumminkin, että entisetkin toimittajat lukevat näitä lehtiä. Siis pyytäisin saada kiittää heitä työstänsä, uhrauksistaan, minkä tekivät toimittaisiansa niin kauan äänenkannattajamme, kuuromykkäin lehteä. Kiitos suurin minunkin puolestani. Rakkaat kuuromykät, ajatelkaamme kaikkea sitä osanottoa ja huolenpitoa, minkä olemme saaneet valtion ja yksityisten kuulevain puolelta. Sillä kaikilla aloilla on asioitamme viety eteenpäin. Tietysti olemme kiitollisuuden velassa. Koettakaamme omasta kohdastamme kelpo käytöksellä korvata uhraajiemme jalo-mielisyyttä. Osoittakaamme kiitoksemme työllä ja totuudella, ei kauniilla sanoilla. Olen ollut terveenä, jota suokoon Jumala kaikille kuuromyksille. Vaikka onhan sairaus myös toisinaan hyödyksi sisälliselle hengen elämälle. Sairastaessa voi hyvin ajatella siitä kaikkein parhaimmasta, joka usein terveenä unhoon jää, nimittäin ylhäisestä päämäärästämme. Täällä luonani kävi eräs entinen Jyväskylän km.-koulun oppilas Anna Vähänen viipyen 6 päivää. Tervetullut hän oli yksitoikkoiseen elämään, sillä tyhjemmälle on kotini näyttänyt sen jälkeen, kun siitä vietiin pois minun eloni turva, nim. Isäni. Siitä on nyt vuosi kun hän nukkui odottamaan ylösnousemisen ihanaa aamua. Täytyypä ruveta lopettamaan kirjoitukseni, kun uhkaa paisua liian pitkäksi. Enkä tiedä, vaikka uudet toimittajat passittaisivat heti paperikoriin kaikki minun kyhäykseni. Entiset toimittajat antoivat melkein kaikille armon päästä lehteen. Pyytäisin samaa uusilta toimittajilta. Tervehdys vielä kaikille, jotka tahtovat niitä vastaan-

sisar

Hulda Hakalalta.

Kurikka Lokakuun 5 p:nä 1906.

Rakkaat Kuuromykkäin lehden lukijat!

Pyydän anteeksi, kun en ole pitkään aikaan kirjoittanut Teille. Nyt tahdon kirjoittaa Teille. Minä saan kertoa elämä-

täni ja koulustani. Oppilaita on täällä kaksitoista, joiden ikä vaihtelee 22—37.

Seitsemän oppilasta on käynyt koulua 3 vuotta Kurikan kuuromykkäinkoulussa.

Rovasti Söderman laski 7 mykkää oppilasta Toukokuun 22 p:nä 1905 Pyhälle Ehtoolliselle Kurikan kirkossa, nimittäin:

Anna Liikanen Oulusta 39 v. vanha; Maria Histomäki Nurmesta 22 v.; Vilhelm Kääriä Lavansaaresta 27 v.; Juho Grufva Lapualta 33 v.; Iisakki Synkelmä Jalasjärveltä 23 v.; Erkki Lehtomäki Pyhäjärveltä 25 v.; Jaakko Rankola Himangosta 37 v.

Toukokuun 20 p:nä 1906 kolme oppilasta, nimittäin Maria Ylioja Haapavedeltä 27 v. vanha; Juho Lammi Nurmesta 36 v.; Kaisa Laitinen Jalasjärveltä 25 v.

Ilmajoelta, Jalasjärveltä, Seinäjoelta, Kurikasta, Kauhajoelta, Karijoelta ja Karvialta oli paljon ihmisiä katsomassa, kun kirkkoherra Söderman laski kuuromykät Herran Pyhälle Ehtoolliselle. Hauskaa oli nähdä, kuinka kuuromykät opetuksen kautta olivat saaneet tiedon Jumalasta. Uusia oppilaita on tänä syksynä otettu Kurikan kuuromykkäinkouluun 5, vanhoja on 7.

Ystävyydellä

Liisi Elfving.

Tietoja kotimaasta.

Helsingin k. m. yhdistyksen huoneustossa pidetään *K. m. auttajayhdistyksen* toimesta ompeluopetuskursseja joka tiistai-ilta. Opettajattarena on neiti *B. Pulkkinen* tyttöjen ammattikoulusta Helsingissä. Kursseihin ottaa osaa yhdeksän tyttöä, jotka kurseissa saavat täydellisen opetuksen länningin ompelemisessä.

100 lireä (= noin 100 mrk.) on Itaaliassa Roomassa asuva rouva *Olga de Lichnitsky-Vannutelli* lahjoittanut Suomen k. mykille. Rahat ovat toimittaja *J. Hirnin* kautta jätetyt *Suomen k. m. liitolle* sen tarkoituksien ja pyrintöjen toteuttamista avustamaan.

Neiti Elma Eklund, joka useita viikkoja on sairastanut H:gin Diakonissalaitoksessa, on nyt terveenä palannut kotiinsa ja ryhtynyt jälleen k. mykkäin hyvyksi toimimaan.

Kihlauksensa ovat julaisseet fil. kand. *Gustaf Ignatius* ja H:gin k. m. yhdistyksen puheenjohtaja neiti *Elma Eklund*, kuuromykkäopettaja *Lorentz Eklund* vainajan ja hänen puolisonsa *Elisen*, omaa sukua *Viklund*, tytär.

Agneta Halonen, joka enemmän kuin 1 1/2 vuotta on ollut Nummelan parantolassa keuhkotautisia varten, oleskelee nykyään *Marian* sairaalassa H:gissä.

Myyjäiset pidetään lauantaina, ensi joulukuun 1 p:nä *H. k. m. y.* huoneustossa. Tavaroita niitä varten ovat valmistaneet ja paraillaan valmistavat *H. k. m. y.* ompelu- ja veistoyhdistykset. Tulot myyjäisistä ajetaan antaa yhdistyksen tulevan kesäsiirtolan hyväksi. Henkilöt, jotka haluavat lahjoilla tarkoitusta avustaa, voivat lähettää ne neiti *Elma Eklundille*, Iso Roopertinkatu 4.

Karttuista on kansan käsi!

Turun k. m. yhdistyksen myyjäiset olivat lauantaina t. k. 3 p:nä yhdistyksen huoneustossa, Horttokujan 2:ssa ja alkoivat ne kello 11 e. pp. Myyjäisiin olivat kuuromykkät itse valmistaneet sangen paljon monenlaisia esineitä. Naiset olivat omelleet mitä erilaisimpia, kauniisti kirjailtuja käsitöitä ja miehet taas leikelleet ja poltelleet sieviä kappaleita puusta. Mielihyvällä katseli näitä raskaan päivätyön lomassa tehtyjä töitä. Sen lisäksi oli yhdistys vielä saanut monenlaisia lahjoja parempiosaisilta ihmisiltä.

Saita isä. Enontekiöllä on eräs talokas, joka ei ole lapsilleen suonut mitään, niin että ne kaikki ovat jättäneet hänen oman onnensa nojaan. Jälellä hänellä nyt ei ole kuin kuuromykkä tytär, jonka vaivaishoito on päättänyt ottaa hoidettavakseen, kun ei ukko anna hänelle muuta ruokaa kuin perunoita ja piimää.

K. m. auttajayhdistyksessä on yhd. sihteerin *J. K. Grönroosin* (Palomaa) kokooman vuosikertomuksen mukaan ollut viime vuonna vakinaisia jäseniä 48 ja vuosijäseniä 562 eli yhteensä 610. Tuloja on yhdistyksellä ollut 5,745: 36 ja menoja 3,800: 61 sekä säästöjä edellisen vuoden säästöjen kanssa Smk. 16,635: 40.

Painikilpailuihin H:gin sirkusmaneesissa otti osaa muiden muassa k. mykkä *Wetzell*, joka, vaikka onkin vaan »mies peukalon pituinen», osoitti aivan erinomaista taitavuutta.

Nopeasti soudettu oli se 11 kilometrin matka, jonka *Oskari Lumme* viime kesänä veneellä souti 1 tunnissa 10 minuutissa ollen matkalla Salon kauppalaan.

Tietoja kuuromykistä. *Anni Laaninen* on muuttanut Kuusjärveltä Rikkarannasta karjanhoitajaksi Revonlahden pappilaan pastori P. A. Fogmanin luo. Hänen sijaansa edelliseen paikkaan on tullut hänen sisarensa *Selma Laaninen*.

A. Hiltunen on Pieksämäellä perustanut oman suutarin liikkeen 25 p. viime lokakuuta.

Vastalauseen muutamain koulunkäyden kuuromykkäin uskonnon halveksimisen johdosta ovat K. m. lehden toimitukselle lähettäneet *Pöytyältä* k. mykät *G. N. Hakola, M. L. Huhdanoja, Frans Ojala, Kalle Järvinen, Kalle F. Kanervo* (Flink), *M. Sandra Lindvall, Nikolai Lindvall, Olga Hakala* ja *Anna Niinimäki*

Tietoja ulkomailta.

Työnvälitystoimisto k. mykkiä varten Köpenhaminassa sai viime vuonna huhtikuusta 1905 — maaliskuuhun 1906 anomuksia 35 k. mykältä, joista oli 7 naista ja 28 miestä. Toimiston onnistui hankkia paikka 19 k. mykälle; toiset 16 hankkivat itse itselleen työtä.

Eiköhän olisi suotava, että Suomeenkin saataisiin samantapainen työnvälitystoimisto!

Seurattavaa. Sievän tulon hankki pari Ruotsissa olevan *Geflen* k. m. koulun oppilasta kesällä olemalla laivojen purkamis- ja täyttämistöissä kaupungin satamassa. Ollessaan hiiliä kantamassa saivat pojat 35 äyriä (= 50 p.) tunnilta ja paperitavaroita kantamassa saivat he tunnilta 50 äyriä (= 70 p.). Tällä tavoin ansaitsi toinen enemmän kuin 100 kruunua (= 140 mrk.) ja toinen yli 50 kr. (= 70 mrk.). Kun he tarvitsivat vaatteita itselleen, käyttivät he osan rahoista niiden ostoon. Loput antoivat he köyhille vanhemmilleen, jotka tästä tervetulleesta lahjasta olivat hyvin iloisia ja kiitollisia.

Potkupallon ovat edellämäinitun k. m. koulun isommat pojat itselleen ostaneet itse kokoomillaan rahoilla. Ja nyt leikitään joka päivä koulun pihamaalla potkupallopelejä väliajoilla.

Varoja keräävät paraillaan Tanskan k. mykät muistopatsaan hankkimista varten professori *J. Jörgensen* vainajalle, joka eläissään oli Frederician k. m. koulun johtajana. Nykyään on jo koossa 1,327 kr. 25 äyriä (= 1,860 mrk.). Muistopatsas aijoetaan pystyttää äskenmainitun koulun pihamaalle.

Oman lipun hankkimista varten Köpenhaminan k. m. yhdistykselle 40 vuotisjuhlapäiväksi, joka on ensi kuussa, kootaan k. mykkäin keskuudessa Tanskassa rahoja. Lipun neuloo k. m. naisten ompeluseura, jonka ovat perustaneet rouvat *Jörgensen*

ja *Becker*. Nyt on jo saatu kokoon noin pari kolme sataa kruunua.

Kuuromykkyyden parantanut on eräs herra *Louis Kuhne* Leipzigin Saksanmaalla. Hän parantaa ilman minkäänlaisia lääkkeitä ja leikkauksia. Tästä tapauksesta kertoo hän, että hänen luokseen tuotiin kerran 4 vuotias tyttö, joka oli rokotuksen johdosta tullut k. mykäksi. Monet yritykset parantaa lasta lääkkeiden avulla olivat olleet turhat. L. K. määräsi lapselle erityisiä kylpyjä ja noudattamaan luonnonmukaista ruokajärjestelmää ja lapsen makaamaan huoneessa, jonka akkunat aina pidettiin auki ja oleskelemaan paljon kesäisen lämpimässä ulkoilmassa. Kahden viikon kuluttua ilmoitti lapsen äiti, että tyttö jo kuuli vähän. Neljän viikon kuluttua osasi lapsi taas puhua, kuten ennenkin.

Saman herra L. K:n luo saapui myös muiden muassa eräs herra, joka ei kuullut oikealla korvallaan. Mutta 10 päivää L. K:n neuvoja seurattuaan ilmoitti hän jälleen täydellisesti kuulevansa.

Mykkä agitaattori (= yllyttäjä). Eräässä suuressa kylässä Taganrogin piirissä *Venäjällä* asuu muuan kuuromykkä, joka sangen tarkkaavaisesti seuraa kaikkia yhteiskunnallisen elämän ilmiöitä ja joka omalla tavallaan osottaa harrastustaan niihin. Usein hän kokoo pyhäpäivinä ympärilleen ihmisiä ja selittelee heille yhteiskunnallisia kysymyksiä. Ihmiset ovat tottuneet häneen ja ymmärtävät hyvin hänen viittomisiaan.

Vaikka kaikki kokoukset ja julkiset puheet maaseuduilla ovat kielletyt, niin ei poliisi kykene estämään nykän miehen luentotilaisuuksia. Samassa kylässä asuva poliisi on jo pitkän aikaa katsonut kieron mykkää puhujaa, mutta ei tiedä miten pääsisi häneen käsiksi. Vaikeata on ryhtyä ilmiäntamaan häntä ylemmille viranomaisille, ja kapinanhenki saa täten estämättä levitä.

Koko maailmassa on nykyään 621 k.-m. koulua, kertoo belgialainen k.-m. lehti „*Bevue Belge des Sourd-muets*“, joka on saanut nämä tiedot *Saint Louisin* (Ameriikassa) maailmannäyttelyä varten tehdyistä tilastollisista tiedoista. Näissä kouluissa käy 38,854 oppilasta, joita opettaa 4,848 opettajaa.

Kouluista on Euroopassa 450, joissa on 25,933 oppilasta ja 3,207 opettajaa; Pohjois-Ameriikassa 135 koulua, joissa on 11,760 oppilasta ja 1,489 opettajaa; Etelä-Ameriikan 7 koulussa on 229 oppilasta ja 34 opettajaa; Australiassa 16 koulussa 669 oppilasta ja 79 opettajaa; Afrikassa on 7 koulua, joissa 127 oppilasta on

16 opettajan opetettavina; *Aasian* 6 koulussa on 27 opettajaa opettamassa 136 oppilasta.

Näistä kouluista on 134 valtioiden kustantamia sisäoppilaslaitoksia ja 87 yksityisten; 144 valtion hallussa olevia ulkooppilaslaitoksia ja 19 yksityisten; 56 valtionkoulussa ja 34 yksityisten ylläpitämässä oppilaitoksessa on sekä koulussa että koulun ulkopuolella asuvia oppilaita.

Näistä 38,854 oppilaasta opetetaan yksinomaan puhumaan suulla 21,858, ja 10,718 oppilasta opetetaan yhdistetyn (suulla puhumis- ja viittoma)-opetusmenettelyn mukaan. Mitä opetustapaa käytetään järeillä olevien 6,278 oppilaan opetuksessa, ei ole mainittu.

Lontoossa on kuuromykkiä varten 3 pappia (*Gilby, Raper* ja *Smith*) ja 9 lähetyssaarnaajaa. Papeista on pastori *Gilby* itse kuuromykkäin vanhempain lapsi ja vaikuttanut k.-mykkäin keskuudessa jo 22 vuotta. K.-mykkäin suurimman kirkon nimi on „*St. Saviours church*“ (= Vapahtajamme kirkko). Se on niin suuriliikkeisen kadun varrella, että sen ohi kulkee yhdessä päivässä noin 37,000 ajoneuvoa. Itse kirkko on kaunis, mutta hiukan hämää sisältä, sillä kaikki ikkunat ovat lasimaalauksilla koristetut. Alttarille johtavat portaat ovat valkoisesta marmorista ja alttaritaulu kullattu. Kummallakin puolen portaita on lukupulpetti, toinen pappia ja toinen hänen apulaistaan (lukkaria) varten. Niiden yläpuolelta luo sähkölamppu heihin kirkasta valaan.

Jumalanpalveluksissa saarnataan kaikkialla Englannissa vain viittomilla ja käsiaakkosia käyttämällä. Suulla puhumaan opetettut kuuromykkätkin käyttävät keskenään sornipuhetta. Siinä toimesta käyttävät he kumpaakin kättä.

Pääkirkon yhteydessä on juhla- ja kokoussali. — Toisen kirkon nimi on „*Constance Fairbairn Memorial Kirke*“ (= kirkko *Constance Fairbairn*in muistoksi). Nimensä on se saanut rikkaasta aatelisesta kuuromykkä-neidistä, nimeltä *Const. Fairbairn*, joka on paljon työtä tehnyt k.-mykkäin sielunhoidon hyväksi. Kirkko ostettiin k.-mykille viime vuonna eräistä suurista myyjäisistä saaduilla rahoilla, joita tuli kaikkiaan noin 140,000 markkaa. Tässäkin rakennuksessa on 2 osastoa: kirkko ja kokoussali.

Indiaanien kanssa taistelussa olleensa kertoi pastori *Johs. Jorgensenille* Köpenhaminasta, kun tämä oli matkalla Lontoossa, eräs lontoolainen k.-mykkä. Tämä k.-m. oli nimittäin ollut useita vuosia Ameriikassa (Uuden siirtolain mukaan ei nykyään saa enää yksikään kuuromykkä nousta maihin Ameriikassa). Siellä oli hän päässyt karjanpaimeneksi ja silloin usein joutunut Indiaanien kanssa taisteluun, nämä kun taltoivat varastaa häneltä

karjaa. Kerran oli hän saanut kuulan sääreensä, mutta silloin hän oli myöskin ampunut kaksi indiaania.

Tirkistelykuvia.

Tonttu aikoo maalata kissankuvan ja on tuonut elävän kissan mallikseen. Mutta minne se kissa nyt on hyppähtänytkään?

Nimenmuutos.

Vilho Ilmari Nylenius — Salovaara, (Kotkassa).

Myytävänä.

Lukemista kuukauden jokaista päivää varten. Hinta 30 p. Tilataan opettajatar N. Helsingius'elta Kuopiossa.

Tämä kirjan sisältää 30 lyhyttä selitystä raamatunlauseitten johdosta. Niissä on runsaasti hyviä neuvoja, lohdutusta ja ystävällisiä kehoituksia, sillä ne on kirjoittanut kokenut mies, Norjan kuuromykkäin pappi K. Svendsen. Toivottava olisi, että monet kuuromykät lukisivat ja sydämiinsä kätkisivät sanat, jotka hän on tahtonut heille lausua.

Kirjevaihtoa! Iikka: Rahat olemme saaneet. Kirjoituksenne myös kaikki. Painetaan kyllä aikanaan. Kiitoksia vaan!